08/02/2019

Το θαύμα της εικόνας της Αγίας Αικατερίνης στην Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στις 8 του μηνός Απριλίου 1992, ημέρα Τετάρτη και περί ώραν 21:00 με 21:15, και συγκεκριμένα την ώρα που εψάλλετο η θ’ ωδή του Μεγάλου Κανόνος, η εικόνα της Αγίας Αικατερίνης άρχισε να κινείται με πάρα πολύ αργό ρυθμό, δεξιά και αριστερά. Τη στιγμή εκείνη βρισκόμασταν όλα τα παιδιά μέσα στην Εκκλησία, στα ψαλτήρια και στα στασίδια, το ιερό και τους λοιπούς χώρους. Για την κίνηση της εικόνας της Αγίας Αικατερίνης μας ειδοποίησε ένα παιδί που καθόταν κοντά στην εικόνα. Τότε όλοι πήγαμε κοντά και εμπρός στην εικόνα για να δούμε και να βεβαιωθούμε πως κινείται.

Πράγματι μόλις φτάσαμε όλοι εμπρός στην εικόνα είδαμε και βεβαιωθήκαμε ότι η εικόνα της Αγίας Αικατερίνης κινείται.

Στην αρχή νομίσαμε πως από κάπου μπάζει αέρα και κινείται η εικόνα. Έτσι τη σταθεροποιήσαμε, δηλαδή την ακινητοποιήσαμε. Αλλά πριν προλάβουμε να γυρίσουμε στα στασίδια, στα ψαλτήρια και στη θέση του ο καθένας μας, το παιδί που ήτο κοντά στην εικόνα μας φώναξε πάλι λέγοντας μας ότι η εικόνα ξανάρχισε

να κινείται. Τότε βλέποντας όλοι μας αυτό το θαυμαστό γεγονός γονατίσαμε και ψάλαμε το απολυτίκιο της Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης ενώ η εικόνα συνέχισε να κινείται ακόμη δεξιά και αριστερά, εμπρός στα γεμάτα έκσταση και φόβο μάτια των 20-25 παιδιών. Μόλις τελείωσε η ακολουθία του Μεγάλου Κανόνα ειδοποιήσαμε το Σχολάρχη και τον Υποδιευθυντή της Σχολής. Αφού τους πληροφορήσαμε για το έκτακτο αυτό γεγονός ενέκριναν την πρόταση μας να καλέσουμε τον ιερέα της ενορίας των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης για να κάνουμε την Παράκληση της Αγίας Αικατερίνης και επί πλέον όσοι ήθελαν να ξενυχτήσουν εμπρός στην εικόνα της Αγίας ψάλλοντας παρακλήσεις και διαβάζοντας ψαλμούς από το Ψαλτήρι.

Έτσι καλέσαμε τον ιερέα των Άγιων Κωνσταντίνου και Ελένης πατέρα Χρήστο Καραγιάννη ο οποίος ήρθε αμέσως και αρχίσαμε να ψάλουμε την Παράκληση της Αγίας Αικατερίνης. Στο μέσον της Παρακλήσεως της Αγίας, η εικόνα της άρχισε πάλι να κινείται με τον ίδιο ρυθμό και με την ίδια φορά, δεξιά και αριστερά. Όταν τελείωσε η Παράκληση ο ιερέας μας είπε, πως αληθινά η Αγία Αικατερίνη έκανε το θαύμα της με την κίνηση αυτή της ιερής εικόνας της. Μετά την αναχώρηση του ιερέα εμείς συνεχίσαμε να ψάλουμε μπρός στην εικόνα ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές από τα λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας μας, τις Παρακλήσεις και τους Χαιρετισμούς προς την Υπεραγία Θεοτόκο μας. Ψάλλοντας έτσι πέρασε η νύχτα οπότε το πρωί και συγκεκριμένα κατά τις 7:00 π.μ. η εικόνα άρχισε πάλι να κινείται όπως και τις άλλες φορές.

Κατά τις 8:00 π.μ. έφθασε ως συνήθως και ο Σχολάρχης με τους υπόλοιπους

καθηγητές και τον Υποδιευθυντή. Όλοι προσκύνησαν, αλλά δεν πρόλαβαν να δουν την εικόνα να κινείται. Ενώ όμως άρχισαν τα μαθήματα κανονικά, κατά τη διάρκεια της πρώτης διδακτικής ώρας άρχισε και πάλι η εικόνα να κινείται. Ενημερώσαμε το Σχολάρχη και τους καθηγητές. Αμέσως αφού διακόψαμε το μάθημα μεταβήκαμε στο παρεκκλήσι και όλοι μαζί ψάλαμε την Παράκληση της Αγίας Αικατερίνης. Το θαύμα όμως της εικόνας της Αγίας Αικατερίνης δεν περιορίστηκε στην κίνηση της εικόνας της. Ταυτόχρονα παρατηρούμε και αλλαγή στα χαρακτηριστικά του προσώπου και των χεριών της Αγίας Αικατερίνης. Έτσι, το πρόσωπο της Αγίας άρχισε να μαυρίζει στα μάγουλα, στις κόγχες των ματιών και ανάμεσα στα φρύδια. Ο λαιμός να φαίνεται έντονα φυσικός και με φουσκωμένα τα αγγεία, ενώ το αριστερό χέρι της Αγίας που ακουμπά πάνω στον τροχό του μαρτυρίου της, άρχισε επίσης να κοκκινίζει, να προβάλουν τα αγγεία και να μοιάζει όπως κάθε φυσικό χέρι ανθρώπου. Το πρόσωπο και γενικά η μορφή της Αγίας Αικατερίνης άλλωστε παρουσίαζε την έκφραση μιας χαρούμενης λύπης και άλλοτε μια αυστηρότητα και έλεγχο.

Εμείς οι μαθητές της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας που γίναμε αυτόπτες μάρτυρες του θαυμαστού αυτού σημείου της Αγίας Αικατερίνης, γεμάτοι έκσταση και φόβο Θεού που θαυμαστώνει τους αγίους του, καλούμε τους ευσεβείς προσκυνητές να ζήσουν με σιγή και πίστη το μυστήριο τούτο.

Οι μαθητές της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας

Απρίλιος 1992